22/11/2021

Χειροτονία Πρεσβυτέρου στον Ιερό Ναό Μεταστάσεως της Θεοτόκου Κορινθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους

Δισαρχιερατική Θ. Λειτουργία τελέσθηκε χθες Κυριακή, 21 Νοεμβρίου 2021, εορτή των Εισοδίων της Θεοτόκου, στον Ι. Ναό Μεταστάσεως της Θεοτόκου Αλμυρής Κορινθίας ως και η εις Πρεσβύτερον Χειροτονία του Διακόνου π. Γεωργίου Μαρινάκη.

Στην Θ. Λειτουργία προεξήρχε ο **Σεβ. Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Διονύσιος** συλλειτουργούντος του Θεοφιλεστάτου Πρωτοσυγκέλλου της Ι. Μητροπόλεως Επισκόπου Κεγχρεών **κ. Αγαπίου**, πλαισιούμενοι από τους Πανοσ. Αρχιμ. **π. Άνθιμο Παπαλεξόπουλο**, Ιεροκήρυκα της Ι. Μητροπόλεως, Αιδεσ. Πρωτ/ρους **π. Αθανάσιο Κοντογιάννη**, **π. Παναγιώτη Αντωνόπουλο**, **π. Δημήτριο Ζούζια** και τους Διακόνους **π. Δαμασκηνό Γεννηματά**, **π. Γεράσιμο Λάμπο** και **π. Χρήστο Χίλια**.

Ο π. Γεώργιος προσφωνών ευχαρίστησε τον Σεβ. Ποιμενάρχη για την ύψιστη τιμή της προαγωγής του στον Β΄ βαθμό της Ιερωσύνης, καθώς και για την τετραετή διακονία του πλησίον του και κυρίως πλησίον του Θεοφιλεστάτου Βοηθού Επισκόπου αγίου Κεγχρεών, μέσω της οποίας απέκτησε καθ᾽ όλο αυτό το χρονικό διάστημα την δέουσα εμπειρία, ώστε να δύναται να ανταποκριθεί, χάριτι Χριστού, στις μεγάλες ευθύνες, που αναλαμβάνει ως Πρεσβύτερος – Εφημέριος της συγκεκριμένης Ενορίας «Μεταστάσεως Θεοτόκου» Αλμυρής, τους πατέρες της Ι. Μονής Αναστάσεως Χριστού Λουτρακίου, τους Ιερείς, Διακόνους, Εκκλησιαστικούς υπαλλήλους των Γραφείων της Ι. Μητροπόλεως, την σύζυγό του **Γεωργία** , τους γονείς, αδελφό, συγγενείς του ως και τους Ενορίτες, το από σήμερα ποίμνιό του, οι οποίοι συναθροίσθηκαν με χαρά, αφού η Ενορίας τους «δοκιμάσθηκε» για αρκετά χρόνια με απουσία μόνιμου Εφημερίου, προκειμένου να προσευχηθούν κατά την Χειροτονία του.

Ο Σεβ. Ποιμενάρχης **κ. Διονύσιος** στην αντιφώνησή του, λαβών αφορμή από τους λόγους του Χριστού: «*ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ, λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον*.» (Ιωαν. ιστ΄, 21) μίλησε για τον «αποχωρισμό» του Διακόνου από την διακονία του πλησίον του και πλησίον του Βοηθού Επισκόπου, τονίζοντας την «χαρά» της εις Πρεσβύτερον ανάδειξής του και μάλιστα στην συγκεκριμένη Ενορία. Ο σήμερον Χειροτονούμενος νέος Ιερεύς μετέχει της Ιερωσύνης του Χριστού, «γαλακτοτροφείται» και «ανδρώνεται» υπό της Εκκλησίας και μέσα στην Εκκλησία, ώστε να καταστεί «πατέρας» της Ενορίας του, μεταφέρων στους Πιστούς την Χάρι και τις δωρεές του Θεού δια των Ι. Μυστηρίων. Η Εκκλησία είναι η «Πνευματική Μητέρα» και ο Επίσκοπος ο «Πνευματικός Πατέρας» της «Πνευματικής Οικογένειας» της Τοπικής μας Εκκλησίας και για να μπορεί να σταθεί «η πνευματική οικογένεια» και να μην επικρατεί το χάος απαιτείται ο σεβασμός και η υπακοή εκ μέρους των «τέκνων» στην Εκκλησία και στον Επίσκοπό Της. Στην συνέχεια αναφέρθηκε στην ποικιλόμορφη «κρίση», που ταλαιπωρεί την ανθρωπότητα και που κατά βάση είναι «Πνευματική κρίση», τονίζοντας ότι όποιος πιστεύει, ακούει και πειθαρχεί στον Θεό, εφαρμόζει τις εντολές Του και δεν ενοχλείται από το τι θα πουν οι άνθρωποι, δεν έχει να φοβηθεί κάτι, καθώς ο Θεός διέπει τα πάντα δια της πανσοφίας και αγαθής πρόνοιάς Του.

Στον λόγο του, ο Σεβ. Μητροπολίτης, δεν παρέλειψε να ευχαριστήσει τον Αιδεσ. Πρωτ/ρο **π. Παναγιώτη Αντωνόπουλο**, ο οποίος εξυπηρετούσε λειτουργικώς και διοικητικώς την Ενορία της Αλμυρής με φιλότιμο και αγάπη χωρίς να παραμελεί την δική του, ενώ εκφράστηκε με πατρικούς λόγους για τον Χειροτονούμενο π. Γεώργιο, ο οποίος από σήμερα θα είναι «ο παπάς» (ο «πατερούλης») της Ενορίας της Αλμυρής!

Μετά το πέρας της Θείας Λατρείας ο άγιος Κεγχρεών **κ. Αγάπιος** , κατ’ εντολή του Σεβ. Μητροπολίτου και τιμώντας την έως τώρα ευσυνείδητο διακονία του νεοχειροτονηθέντος εχειροθέτησε τον Πρεσβύτερο **π. Γεώργιο Μαρινάκη** σε

Σταυροφόρον-Οικονόμον.

Ο χειροθετήσας Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Κεγχρεών συνεχάρη τον νεοχειροτονηθέντα π. Γεώργιο ευχαριστώντάς τον για την εύορκο και εν αφοσιώσει τριετή διακονία του πλησίον του, οικοδομήσας αυτόν δια λόγων συμβουλευτικών, τονίζοντας ότι εν ημέρα Κυριακή και κατά την εορτή των Εισοδίων της Θεοτόκου αξιώνεται του Β΄ βαθμού της Ιερωσύνης και όπως η Θεοτόκος εισήλθε εις τα Άγια των Αγίων και ετράφη σωματικώς δι᾽ Αγγέλου, πνευματικώς δε δια της μελέτης των Γραφών και κατέστη «Θεοχώρητος Ναός», έτσι κι αυτός εισήλθε προ ολίγου εις τα ενδότερα του καταπετάσματος και έλαβε την Χάρι, ώστε δια της Ιερατικής ευλογίας να μεταβάλει τον άρτο και τον οίνο, τις προσφορές των Πιστών, σε Σώμα και Αίμα Χριστού αντιστοίχως και αυτός να κοινωνεί γενόμενος «Θεοχώρητος» και να μεταλαμβάνει τους Πιστούς καθιστώντας και αυτούς «Θεοχωρήτους».

Λαβών αφορμή από την προτροπή του σοφού Σειράχ προς τους Ισραηλίτες: « *φοβοῦ τὸν Κύριον καὶ δόξασον ἱερέα*» (ζ΄,31) επεσήμανε ότι, παρά την πολεμική εναντίον του Ι. Κλήρου και της Εκκλησίας γενικότερα, εν πολλοίς ο Λαός του Θεού τιμά τους Κληρικούς. Για να τιμηθεί όμως ο Κληρικός υπό του Λαού οφείλει αυτός πρώτος να τιμά την Ιερωσύνη του, δοξάζοντας Την δια του Εκκλησιαστικού φρονήματος του και έργων αγαθών προς δόξαν Θεού, ωφέλεια των Πιστών και επίτευξη της ιδικής του ψυχικής σωτηρίας.

Επίσης, αναφέρθηκε στην συγκυρία ότι καθίσταται Ιερεύς εφέτος που γιορτάζουμε τα 200 χρόνια της Εθνικής μας Παλιγγενεσίας, κατά την οποία ο Ιερός Κλήρος πρωτοστάτησε, προηγούμενος, ως «Καλός Ποιμένας», του Ποιμνίου του. Έτσι κι αυτός καλείται να προηγείται του Ποιμνίου του και θυσιαστικά να προσφέρεται μη εγκαταλείποντας αυτό. Ολοκλήρωσε δε προτρέποντας αυτόν να καταρτίζεται, ώστε να προάγεται «από δόξης εις δόξαν», ο Άγιος Θεός να τον σκεπάζει, να τον αγιάζει και να του δίδει την δύναμη να προχωρεί και να επιτελεί αξίως τα Άγια Μυστήρια της Εκκλησίας μας!